



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Composita Verborvm & nominum Hebraicorum

Eliyahu Baḥur

Basileae, M.D.XXV.

VD16 E 1000

Sequitur litera Vau.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71329](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71329)

COMPOSITIONIS.

הִתְפַּקְרוּ 3.Regum 20. הִתְפַּקְרוּ
 וּבְלִבָּי Numerati sūt
 & parati. Et Nu. 1. לֹא הִתְפַּקְרוּ בְּתוֹכֵם
 Non numerati sunt in medio eorum.
 Stat itaq; in tertia plur. præteriti pfecti,
 de coniugat. hophal, habēs admixtam
 coniugationem hithpael. Nam in solo
 hophal dicendum erat הִפְקִרוּ Et in so
 lo hithpael הִתְפַּקְרוּ he cum hirec: hic
 autem cōponitur ex utroq;.

Sequitur litera Vau.

מִתַּר הָאֵל הַיָּם Ezech. 28. וְאֶבְרָךְ
 וְאֶבְרָךְ De monte dei &
 disperdam te. Futurum de cōiugat. piel.
 Deficit autem aleph litera fut. nam quæ
 expresse scribitur est pepoal. Vnde inte
 grum suum hoc erit וְאֶבְרָךְ secundū
 וְאֶלְפֵי הַכֶּמֶת Et docebo te sa
 pientiam

LIBER

pientiam: Job 34. & est de coniugat. piel
 daggestata, ut diximus. Alij uero dicunt
 q̄ per hoc non satis explorata sit Grā-
 matica eius ratio. Nam piel perpetuo
 daggestatur: & quiescentia in pe, & item
 quiescentia in Ain sunt in piel integra,
 nec potest dages unum instaurare defe-
 ctum literæ, & gerere officium quod ha-
 bet in coniugat. piel, quū dages unum
 nunq̄ repræsentet duas res, ut scripsi in
 libro electo, orat. 2. elemen. 5. Vnde me-
 lius dicitur q̄ וְאָבִירָה sit futurū hiphil,
 idem scilicet quod וְאָבִירָה & deuo-
 retur aleph pepoal ui ipsius dages, quē
 admodū simile habet 3. Reg. 5. מִבּוֹלֵת
 לְבֵיתוֹ Escam domui suæ, idem quod
 מִבּוֹלֵת

וְאֶמְאָסָא Hos. 4. וְאֶמְאָסָא
 מִבְּחַן לִי Et repa-
 bado te ne sacerdotio fungaris mihi. ubi
 aleph posterius est litera ociose sup̄

D d 2 addita

COMPOSITIONIS.

addita, sicut & hic וְנִאֲשַׁר אֲנִי Et re-
 lictus sum ego: Ezech. 9. Ego autem dico
 quod est dictio composita ex מֵאֵס &
 מֵסֵס Nam de מֵאֵס dicendum fuisset
 וְנִאֲמִיֶּסֶר Et de מֵסֵס integre וְנִאֲמִיֶּסֶר
 Venit itaq; aleph pro secundo samech,
 secundū q; uenit in וְנִאֲמִיֶּסֶר בְּמֵוֹ מֵיִם
 Liquefient ut aqua: Psalmo 38. loco sa-
 mech prioris.

וְנִאֲסַעְרֵם Zach. 8. וְנִאֲסַעְרֵם עַל
 Et disper-
 dam eos in omnes gentes. Compositū
 ex וְנִאֲסַעְרֵם qd' est de kal, & ex וְנִאֲסַעְרֵם
 quod est de piel. Alijs autē placet quod
 componat ex וְנִאֲסַעְרֵם niphāl, ueniente
 zere loco dages, ut supra quoq; admo-
 nuim⁹ in dictiōe וְנִאֲסַעְרֵם אֶרְצוֹת & ex וְנִאֲסַעְרֵם
 kal, & sit compositio ista ex duabus cō-
 iugat. absolutis: & mem pronomen tan-
 tum ualeat ut וְנִאֲסַעְרֵם in eis, uel וְנִאֲסַעְרֵם cū
 eis, ut est iudicium pronominum in uer-
 bis

LIBER

bis stantibus in suis significatis. Verius
 tamen dicendum uideat, quod sit de kal
 idem significans quod וְאִסְעֵרִים. Et ut
 habeat ain spaciū suum, punctatur pe
 cum kamez & ain cū hatephpatha. Sed
 & aleph punctatur cum zere ad protra
 hendū dictionē & plus prolongandū.

וְאִסְעֵרִים Et clamabo: 1. Regū 28.
 וְאִסְעֵרִים Sægol quod est sub a
 leph secūdo, stat loco kamez, iuxta mis
 kal אֲשֶׁמְרָה custodiam. Porro he est
 litera frustra superaddita. Est igitur fu
 turum kal.

וְאִשְׁמֹאֵלֶה Genesis deci
 mo tertio וְאִשְׁמֹאֵלֶה
 וְאִשְׁמֹאֵלֶה Et si dextraueris &
 sinistrabo. Sunt qui radicem eius ponūt
 שְׁמֵל Si ita est, erit dictio ipsa ualde ex
 tranea, quum litera mobilis inter duas
 radicales ponat. Sic quoq; Isa. 30. וְרִבִּי
 וְאִשְׁמֹאֵלֶה Et quia sinistram tenebitis.

D d 3 Sic

COMPOSITIONIS.

Sic לריוש חרבר ad inquirendum
rem: ubi iod mobilis superaddit, ut de-
clarabo in loco suo. Præterea in omni-
bus locis ubi aleph quiescit, ponitur ip̄a
loco uau: & quemadmodū dicitur de ra-
dice תמל תמול sic conuenienter dicit̄
שמול de שמל nisi quod uau uertitur
in aleph, Alij aut̄ dicunt q̄ dictio ista sit
quatuor radicaliū literarū, & radix sua
sit שמל quod & pbabilius esse uidet̄.

Psalmo. 139. וְבַתְּקוֹמֹתַי

אֶתְקוֹטְט Et in insurgentibus contra te
fastidiū habebō. Adiectiuū cum additi-
one Tau, deriuatū à תְּקוֹמִים iuxta for-
mā תְּחֹלְלִים De q̄ Isa. 51. שָׂרָה תְּחֹלְלִים
Sara genetrix uestra. Sunt tamē qui uo-
lunt idem esse quod וְבַתְּקוֹמֹתַי &
dum cadit mem relinquitur motio sua
literæ ministeriali. Sic quoq̄ cadit mem
de לוֹצְצִים & de שׁוֹרְרֵי quorum

quorū opinionem sed non secundū me
 am. Vnde dico q̄ istud mem ideo cadit
 ne sint quatuor literæ superadditæ in ca
 pite dictionis. Et est benoni plur. de con
 iugat. hithpael, ex quiescentibus ain.

לְרִיגוֹם רַבִּים Jerem. 16. וְרִיגוֹם
 רִיגוֹם Ad piscatores

multos & piscabuntur eos. Est uerbum
 hoc tertiæ p̄sonæ plur. præteriti de piel
 dagges. & iudicium eius est וְרִיגוֹם iod
 daggesato iuxta formā קִימוּ וְקִיבְלוּ
 Ester 9. Alij putant esse præteritum hi
 phil, quod perfecte sic scribendum erat
 וְהִרִיגוּם iuxta pondus וְהִקְמוּם Et ca
 dit he cōiugationis sicut cadit de בִּינְוִהוּ
 Intellexi in libris: Danielis 9.

וְהִאֲזִיחוּ Isaia 19. וְהִאֲזִיחוּ
 וְהִאֲזִיחוּ Et amouerūt

flumina: Aleph est litera superaddita:
 unde sensus eius est וְהִאֲזִיחוּ Præteritū
 hiphil plur. tertiæ personæ. Alij uolunt

D d 4 quod

COMPOSITIONIS.

quod hæc dictio ratiōe he sit Hebraica,
 & ratione aleph Aramica siue Syriaca;
 Nam Syri plerunq; utuntur aleph pro
 he: ut אשתיו חמרא Biberunt uinum:
 Dan. 5. Et אהבריה רוחי Succisus est
 spiritus meus: Daniel. 7. & similia. Sunt
 rursus alij dicentes he esse literam addi-
 titiã, & aleph locū tenere he hiphil, quē
 admodū etiã scripsi in dictiōe אגאלתי
 Tertio sunt qui dicūt he esse quæsitiuū,
 ut in simili אשיב אשיב Num reuer-
 tendo reuertar? Gen. 24. Sed propter
 concursum duorū hehin migrat he hi-
 phil in aleph, & saꝑol sub aleph uertit̃
 in hirec, ut cōmuniter fit quod iste pun-
 ctus capitur pro illo. Porro ego dico q̃
 istud non sit probabile, quum uau serui-
 lis nō accedat ad he quæsitium, quē ad-
 modū explicauī in capitulo seruitiorū.

רחורה תבצע Isaiæ 59. רחורה
 אפעה Et conculcatū cō-
 fouebit

LIBER

fouebit regulus: Vbi sægol ponitur pro kamez. Nam est paul de quiescentibus ain, cuius radix est זור He uero constituit scem. Simile וְלָנָה בְּחֹךְ בֵּיתוֹ & mansit in medio domus eius: Zach. 4. Debuít igitur scribi וְחֹזְרָה iuxta mis/ kal חֹזְרָה שׁוּמָה fuit posita: 2. Reg. 13. וְחֹטִיבוֹתַי Ezec. 36. וְחֹטִיבוֹתַי מִרְאשׁוֹתֵיבֶם Et be nefaciam plus q̄ primordijs uestris. Di cunt aliqui hanc dictionē componi ex duabus radicibus, nempe יטב & טוב Nam si ex solo יטב cōstitueretur, scri ptum fuisset וְחֹטְבַתַי cuiusmodi legi mus: Jer. 1. חֹטְבַתַי לְרֵאוֹת Bene egisti ut uideres. Et si à טוב tantū esset, sic di cendum fuisset וְחֹטִיבוֹתַי Nunc autē habet aliquid ab utraq; radice, & stat in præterito hiphil, tam & si uau mutet tē poris rationem. Alij autē dicunt quod sit tantum ex quiescentibus ain, & com/

D d s ponatur

COMPOSITIONIS.

ponatur ex duabus formis eiusdem conjugat. nempe ex הטיבותי & הטבותי nam istæ duæ formæ inveniuntur in his phil quiescentium in ain, ut declaravi in libro electo, orat. 2. elemen. 8.

והמבו בבל Job 24. וְהַמְּבֹרֵךְ יִקְפְּצוּן Et deprimentur quasi omnes concludentur. Est præteritum hophal ex uerbis duplicitatis: cui simile est illud Psal. 106, וַיִּמְבֹּרֵךְ בְּעֵינָם Et depressi sunt propter iniquitatem suam: iuxta formam הוֹסִיבוּ Et nota quod dages aliquando anticipatur in primam litteram, ut וַיִּתְּמוּ יָמַי Deut. 34. Et וַיִּתְּמוּ Quiescent ut lapis: Exo. 15. & similia. Alij autem dicunt quod dages in illo loco hac ratione ponatur quod radix uerbi sit נִמְרַ Nam habetur ex uerbis magistrorum nostrorum quod נִמְרַ habeat formam קָרוּב & קָרוּק Potest etiam dici quod nun in נִמְרַ sit de conjugat. niphthal

LIBER

phal atq; de uerbis duplicitatis, sicut etiã
dicit בגוז attonsus, de ועבר at/
tonsi sunt & pertransibit: Nahum 1. Sic
לגול à השמים בספר הגול Et com/
plicabuntur ut liber cœli: Isa. 34. De hoc
etiam scripsimus in libro electo orat. 2.
elemento 11.

הַחִיָּחָה Zac. 5. על **הַחִיָּחָה** Et collocata est
ibi super basim suam. Componitur hæc
dictio ex הַחִיָּחָה præterito hophal, &
הַחִיָּחָה præterito hiphil, hoc est, cõstat,
ex parente & prole, cuius radix est יָחַח

הַחִפְתִּית Prouerb. 24. **הַחִפְתִּית**
Et seducas cū
labijs tuis: Vbi iod ponit loco uau: nã
sic dici debuit הַחִפְתִּית iuxta miskal ה
הַחִפְתִּית de cõiugat. hiphil, ex uerbis du/
plicitatis, cuius radix est חָפַח Alij di/
cunt quod he sit admiratiuũ seu quæsti/
uum, idem ualens quod אָם quasi di/
ceret

COMPOSITIONIS.

ceret, וְאִם בָּתִּיתָ & si deceperis: Ex dag
 gessatis de radice בָּתַח & ex quiescenti-
 bus lamed: quam opinionē iam repro-
 bavi in dictione וְהִאֲזַנְיָחוּ

וְהוֹשִׁבוּתֵיכֶם Zachariæ deci-
 mo וְהוֹשִׁבוּתֵיכֶם

Et feci sedere eos quia mi-
 sertus sum eorū. Componit̄ hæc dictio
 ex וְהוֹשִׁבוּתֵיכֶם de quiescentibus in pe-
 iod, cuius scilicet radix est יָשַׁב & ex
 וְהוֹשִׁבוּתֵיכֶם de quiescentibus ain, cuius
 radix est שׁוּב & significatur utrinque
 idem.

וְהִשְׁלַכְתֶּם Et proijcietis:
 Amos 4. Vo-

lunt idem esse quod וְהִשְׁלַכְתֶּם ut sit he
 in fine litera supaddita, & uerbū ipsum
 sit secunda p̄sona præteriti hiphil. Hæc
 opinio mihi nō probatur, nam nō solet
 he addititia litera aduenire præterito.

Vnde probabilius uidet̄ mihi dicendū
 quod

LIBER

quod sit dictio composita ex **הַשְׁלִיכָהּ**
 secunda psona präteriti, & ex **הַשְׁלִיכָהּ**
 secunda persona plur. scem. de coniuga-
 tione hiphil.

פְּנוּ אֵלַי וְהִשְׁבוּ Job 21. **רְחַשְׁבוּ**
 Respiciate ad me & ob-
 stupefcite. Sunt libri in qbus schin dag-
 gessat, & tunc necesse est he habere ha-
 tephkamez, & est ptm hophal, de uer-
 bis duplicitatis. Hanc aut duplicitatem
 significat dages in schin: mem autē dag-
 gessatur pro decore pausa: nam non est
 imperatiuus in coniugat. quæ nō recor-
 datur operationis suæ. In alijs aut libris
 correctis schin non daggessatur, & tunc
 he exigit kamez latum, & erit imperati-
 uus hiphil. Porro schin pathatur loco
 zere: sicut **הָשִׁב אֶל תַּעֲרָה** Reuertendo
 ad uaginam suam: Eze. 21. Est enim idē
 quod **הָשִׁב** cum zere.

וְחַתְּמוּ עָלָיו

COMPOSITIONIS.

וְהִתְגַּעְעוּ וְהִתְחַלְלוּ Jer. 25. Et tu

multuati sunt, & infatuati sunt: uel tu
multuabuntur &c. Nam uau hic est cō-
uersiuum: uerbū uero ipsum est de con-
iugat. hithpael, compositū cū coniugat.
pual. In eadē forma inuenitur וְהִתְגַּעְעוּ
ut infra declarabitur. Ego tamen dico ꝑ
sic ueniat propter combinationem dicti-
onis וְהִתְחַלְלוּ

וְהִתְשַׁטְטְנוּ Et discurrete:

Jer. 49. Impe-
ratiuus plur. foem. de coniugat. hithpael
ex quiescentibus ain: & esset iudicium su-
um quod pepoal in hithpael antecede-
ret literam tau, nisi lectionis difficultas
in וְהִתְשַׁטְטְנוּ obsisteret. Nam quū
tau daggessetur & propterea æquiuale-
at duobus mox sequētibus thettin, gra-
uis esset dictionis ipsius prolatio: ideo
necesse est tau præuenire literā schin, nō
obstante

obstante quod schin est una ex literis si-
bilantibus, quæ solent Tau coniugat. p̄-
cedere. Verum iam in longum protraxi
declarationem huius dictionis in libro
מחלך à me ædito, & iam hic ter typis
excuso.

העירותי מצפון ויאה Isa. 45. **ויהי**
Excitavi ab aquilone & ueni-
et. Futurū est tertiæ p̄sonæ de coniugat.
kal, ex quiescentibus in extremitatibus,
cuius radix est **אה** Et uenit cum de-
fectu: nam sic integre scribit **יאה** un-
de **בסופה יאה** Ut turbo ueniet: Pro-
uerb. i. uel **יאה** quiescente aleph. unde
עריך תאה usq; ad te ueniet: Mich. 5.
Et possibile est q; etiam sic dicatur in re-
liquis futuri p̄sonis: ut **תאה תאה**
Vel nō dicit sic, nisi hoc modo, & id nō
sine litera uau, quemadmodum declara-
bimus in dictione **וירא** & in dicti-
one **ויהא**

ויהא

COMPOSITIONIS.

גוער בים נַחֲשׁוּם Nahum i. **וַיִּבְשֹׁהוּ** Increpans ma-
 re & exiccavit illud. Deficit iod futuri, nā
 iod quod expresse ponitur est pepoal.
 Alij tamen dicunt quod iod scriptū, sit
 iod futuri, & iod pepoal deficiat, quod
 magis uerum uidetur, quū radicales de-
 ficere soleant & non seruales. In priuati-
 one aut eius migrat motio eius ad iod
 futuri: nam sic fuerat dicendū **וַיִּבְשֹׁהוּ**
 sed propter cōcursum duorū iodin defi-
 cit unum. Est aut uerbum ipsum de piel
 daggestato. Sunt rursus ali j qui negant
 hanc dictionē esse de piel, idēq; ea ratio-
 ne quam scripsimus in dictione **וַאֲבָרָה**
 unde probabilius dicendum uidetur q̄
 sit de hiphil, & scheua ponat loco hirec
 sicut hic **וַיִּרְרְבוּ אֶת לְשׁוֹנָם** Et tetende-
 runt linguam suā: Jeremiæ 9. Et **וַיִּרְבְּקוּ**
בְּלִשְׁתֵּימָם Et apprehenderūt Philistæi:
 1. Regum 31. ubi scribi debuerat **וַיִּרְרְיְבוּ**
 &

& וַיִּבְשֹׁחוּ Sic hic וַיִּבְשֹׁחוּ Et in perfectiōne sua וַיִּבְשֹׁחוּ Daggeffatur aut beth propter iod literam radicalem deuoratam: sicut & hic בֵּי אֲצוּק מַיִם quia effundam aquas: Isa. 44. Et בְּטָרִם Priusq̄ formarē te: Jer. 1. In quib⁹ omnibus dages est loco iod radicalis.

וַיִּגַּח Thren. 3. וַיִּגַּח בְּנֵי אִישׁ Et afflixit filios uiri. Grammatica huius dictionis est ut grammatica mox præcedētis וַיִּבְשֹׁחוּ Vnde aliqui dicūt quod sic integre scribat וַיִּגַּח Alij aut quod sic וַיִּגַּח Est autem de quiescentibus in extremitatibus: nam radix eius est יָגַח Ego tamē uidi in multis libris scriptum וַיִּגַּח cum aleph in fine. Significat autem idem quod טָעָה

וַיִּרְדּוּ אֲבָנֵי בֵּי Thren. 3. וַיִּרְדּוּ אֲבָנֵי בֵּי Et iecerunt lapidem in me. Dispositio huius uocabuli non differt à mox præcedentibus. Sic etiam Ioelis 3. וַיִּרְדּוּ גֹרֵל
Ee Miserūt

COMPOSITIONIS.

Miserunt sortem: & ibi utranque simul
declarabo.

וַיִּהְיֶה Hanc dictionē unā cū וַיִּהְיֶה in-
uenies declaratam infra in di-
ctione וַיִּהְיֶה

וַיַּחֲלַל Gen.8. שִׁבְעָה יָמִים וַיַּחֲלַל
Et expectauit septem diebus.

Futurum de coniugat.piel, debuitq̄ sic
scribi וַיַּחֲלַל Deficit autem iod litera
futuri, & quæ scribit̄ est pepoal, tam & si
aliī contrarium sentiant quod & proba-
bilis uidetur, ut iam scripsi in dictioni-
bus וַיִּבְשָׁחוּ & וַיִּגַּח Aliī aut̄ uolunt
q̄ sit hiphil ex quiescentibus ain, existēte
וַיַּחֲלִילוּ radice, cui simile est id Iud.3.
וַיִּשְׁבּוּ עַד בֹּשׁ Et expectauerunt usq̄ ad cō-
fusionem: iuxta formam וַיִּשְׁבּוּ אֶת כָּל
וַיִּרְכֹּשׁ Et reduxit omnē substantiam:
Gen.14. Aliī dicunt quod sit idem quod
וַיַּחֲלִילוּ ut declarabimus postea: & ueniat
iuxta formam וַיִּבְלֵל בְּעֵלָה בְּוֶלְגוּ וַיִּבְלֵל
defluximus

LIBER

defluximus quasi folium omnes nos:
Isaia 64. quod etiam declarabimus lo-
co suo.

וַיַּחַל עַר שְׁבַעַת Genes. 8. יָמִים Et expectauit usq;
ad septem dies. Est hæc dictio futurum
niph'al iuxta formã יַרְחַ אוּ יִרְחַ Vel
iaciendo iacietur: Exo. 19. ubi in utroq;
debuerat iod radicalis uerti in uau: nam
erat dicendum וַיַּחַל & יַרְחַ ut est ri-
tus quiescentium in pe iod. Secundum
alios uero וַיַּחַל est de coniugat. hith-
pael, & kamezatur iod præter illius con-
iugat. cõsuetudinem, & hoc propter he
& heth quæ nõ habent uirtutẽ recipien-
di dages, ut scripsi in Grammatica, orat.
2. elemento 2. Nec mireris quod iod non
uertit in uau, quũ & alia multa talia sint
in hithpael ut scripsi in memorato loco
elemento 6.

Ec 2 וַיַּחַלְקֶם

COMPOSITIONIS.

וַיַּחֲלֶקֶם 1. Paral. 23. **וַיַּחֲלֶקֶם** Et diuisit eos.

David in partes. Est hæc dictio futurū kal de pfectis. cum pronomine plur, Et debuit sic signari **וַיַּחֲלֶקֶם** iuxta formā **וַיַּעֲמִירֵם** iod cum patha magno & uer- titur in patha paruum, & ad maiorem heth dilatationē, uenit ipsum cū kamez magno pro patha magno.

וַיַּחַמְמוּ Gen. 30. **וַיַּחַמְמוּ** Et calefactæ sūt dum uenirent ad bibendū. Componit hæc dictio ex signo mascul. & ex signo fœm. Nam masculine tantū fuerat dicē dum **וַיַּחַמוּ** & fœminine **וַיַּחַמְמוּ** iuxta formam **וַיַּחַמְמוּ**. Item secundum exceptionē **וַיַּחַמְמוּ** Et directe incedebant uaccæ: 1. Regum 6. Et **וַיַּחַמְמוּ** Dan. 8. Tria hæc inueniuntur cū signis mas. & fœm.. Vnde dicunt in **וַיַּחַמְמוּ** q̄ tres dictiōes sunt **וַיַּחַמְמוּ** hoc

Hoc est, semiuiri seu hermaphroditæ:
 Vna in lege, una in prophetis & una in
 xufim: & sunt illæ quas iam annotaui.
 Porro Grāmatica explanatio **וַיַּחֲמִינָה**
 est, q̄ est futurū scem. tertiæ p̄sonæ plur.
 compositū cum tertia plur. mas. de con-
 iugat. kal, & ex quiescentibus pe iod, cui-
 us radix est **יָחַם** Caterum protractio
 zere est ad protractionē iod pepoal.

וַיַּבְּחִימוּ עֵי Numeri 14. **וַיַּבְּחִימוּ**
וַיַּבְּחִימוּ Et percusserūt
 eos usq; ad internicionem. Sic Deut. 1.
וַיַּבְּחִימוּ אֹתְכֶם Et percusserūt uos. Vtrū-
 q; est de coniugat. piel, ex defectiuis pe
 nun: & radix eorum est **בָּחַ** Porro for-
 ma eorum integra est **וַיַּבְּחִימוּ**
 Sed ob occultationem pe, transfert mo-
 tio eius ad iod literā futuri. Sunt tamen
 alij qui dicunt q̄ sit futurum hiphil, & sit
 idem quod **וַיַּבְּחִימוּ** Nam scheua stat
 loco hirec sicut & hic **וַיַּרְבּוּ לְשׁוֹנִים** Et
 Ee 3 exten/

COMPOSITIONIS.

extenderunt linguā suam: Jer. 9. & simi-
 lia. Porro alij uolunt esse futurū de uer-
 bis duplicitatis, ut sit radix eius בַּתָּה
 Anticipatur aut̄ in eo dages de ain poal
 in pepoal, sicut & hic וַיִּקְרֹוּ & וַיִּתְּבוּ
 &c. Debuīt enim scribi וַיִּבְתּוּ iuxta for-
 mam וַיִּסְבוּ

Et gignes filiū: Iu-
 dicū 13. Dictio com-
 posita ex יוֹלֶדֶת benoni fœmin. & ex
 יִלְדָה p̄terito fœm. Est autem secundæ
 personæ de coniugat. kal. iuxta formam
 יוֹשֵׁבַת בְּלִבְנוֹת Sedisti in Libano: Jer.
 22. Et ibidem שׁוֹבֵנָה עַל מַיִם Habita-
 sti super aquas. Sunt tamen qui dicunt
 tria hæc esse benoni fœm. absq̄ ulla cō-
 positione: & habet ain poal patha mag-
 num p̄ patha paruo, & lamed poal ha-
 bet scheua pro sægol ad festināter pro-
 ferendū, quod in multis euenit dictioni-
 bus q̄ festinari possit: ut אֵל תּוֹסֵת עַל

רַבְרִי

LIBER

דְּבָרַי Ne adñcias ad uerba eius: Pro
 uerb. 30. Sic וַיִּשָּׁב מִמֶּנּוּ Num. 21. & si
 milia. Alij autem uolunt esse præteritũ
 hiphil, ut sit idẽ quod וְהוֹלִיֵת & mu
 tatur he cõiugat. in iod, sicut & hic וָאָה
 יוֹרְעָתִי 1. Reg. 21. quod tantũ
 ualet ac חוֹרְעָתִי cognoscere seu scire fe
 ci scilicet pueros. Est adhuc & alia opi
 nio, quã tamẽ infra in יוֹרְעָתִי recitabo.

וַיִּסְבּוּ פְּנֵיהֶם Et uer
 רִיסְבּוּ terunt facies suas. Sic וַיִּסְבּוּ

וְאֵת אֲרוֹן Et reduxerunt arcam: 1. Reg. 5
 In utroque habet tam samech c̄p̄ beth
 punctũ dages, idc̄p̄ præter consuetudi
 nem & iudiciũ, quum non ueniant duo
 dages p̄ deuoratione unius literæ. Por
 ro huius rei iam meminimus in libro
 Grammaticæ, orat. 2. elamen. 12.

וַיִּסְרַנִּי מִלֶּכֶת בְּרָרָרְ Isa. 8. וַיִּסְרַנִּי
 וַיִּסְרַנִּי Et erudiuit me ne irẽ
 in uia populi. Est aut̄ ptm̄ piel, ex dese

Ee 4 etiuis

COMPOSITIONIS.

Et iuis pe iod: & zere quod est sub res, est
 loco patha: nam sic scribi dignum esset
 יִסְרְיִי iuxta miskal פִּקְרֵי Alij uero
 uolunt q̄ sit futurū kal, & iod scriptum,
 sit iod futuri: Iod uero radicale deuoret̄
 in dages quod habet samech, iuxta for
 mam יִצְרָהוּ בַּמִּקְבוֹת cum malleis for
 mauit illud: Isa. 44. cuius radix est יִצֵר
 וַיִּרְא אֹתָם אֵת בֶּן 4. Reg. 12. הַמֶּלֶךְ Et ostendit eis filium
 regis. Ista dictio in hoc loco & in huius
 modi forma solum est de coniugat. hi
 phil: alia uero וַיִּרְא sunt de coniugat.
 kal: ut וַיִּרְא בַלַּק Et uidit Balac: Num.
 22. Et וַיִּרְא יַעֲקֹב Et uidit Iacob: Gen.
 42. & similia: quæ tamē digna essent sic
 scribi וַיִּרְא iod cum hirec & res cū sche
 ua, iuxta formā וַיִּהַ בְּגִדָיו Et pulcher
 factus est in magnitudine sua: Ezech. 31
 Punctat̄ aut̄ iod cum patha quo discri
 men sit inter ipsum & inter וַיִּרְא à radi
 ce

עֵי יַרְחֵה חַחֲצֵי יַרְחֵה Iecit sagittam: 1. Reg. 20.

Non autē utimur hac forma in reliquis literis futuri: Nam nō dicitur אָרָא אָרָא אָרָא sed nec sine uau cōuersiuo, quia nō dicitur יָרָא sed יִרָא quia frequētiōr est usus huius dictionis. Dicunt tamen quidā Grammatici q̄ liceat etiam sic dicere אָרָא יָרָא אָרָא יָרָא in coniugat. hiphil. nam idē ualent qđ אָרָא יָרָא אָרָא יָרָא. Sunt rursus alij qui id negant in hiphil, excepto solo יִרָא cū uau iod.

וַיִּרֶב בְּנַחַל 1. Reg. 15. Et insidias posuit in ualle. Est autem futurū piel, deficiente aleph pepoal: cuius integrum sic scribendum erat וַיִּרְבֵּב. Alij dicunt quod sit futurum hiphil, scribendum in hunc modū וַיִּרְבֵּב. & secūdum utranq̄ opinionem kamezat iōd ad protrahendū aleph pepoal occultatum. At mihi uidetur probabilius dicendum quod sit futurū de cōiugat. hiphil.

Et s̄ ex quie

COMPOSITIONIS.

ex quiescētibus ain, & radix eius est רוב
 cōtendere significans. iuxta formā ויקם
 אה העמודים Et erexit columnas: Exo.
 40. Astipulat quoq; huic opinioni Ra.
 Sal. Iarhij, idēq; iuxta interpretationem
 sapientū nostrorum bonæ memoriæ.

וישחר בקרבך Mich. 6. וישחר
 Et humiliatio tua in me-
 dio tui: Est enim nomen à radice ושה
 iuxta formā וישער התי לנו Et salu-
 tare tuū dabis nobis: Psal. 85. Alij dicūt
 futurū esse tertiæ personæ de coniugat.
 hiphil, cum affixo secundæ personæ de
 quiescentibus lamed he: & radicem eius
 assignant ושה Porro patha paruum
 uenit pro patha magno, nam sic scribi
 oportebat וישחרך iuxta formā ויקברך
 ויקברך & faciet fructificare te, & mul-
 tiplicabit: Genesis 28.

וירומו החרובים Ezech. 10. וירומו
 Et eleuati sūt Cherubim.
 Habet

LIBER

Habet hæc dictio eandem cum ארומו
Grammaticã explanationem uide de
hoc supra.

וישרם למטה 2. Paral. 32. וישרם
מערבה Et direxit eas ad
inferiora deserti. Futurum tertiæ psonæ
cum pronomine mem, de cõiugat. piel,
quod integre sic scribendũ erat וישרם
quemadmodum iam scripsi in dictione
ויבשתי nam est utriq; idem iudicium.
Porro in masoreth inueni וישרם Ple
num est igitur & non plenum atq; dag
gestatum, tam & si iudicium suum sit q
scribi soleat in correctis libris cum duor
bus iodin.

וישרנה חפרות 1. Reg. 6. וישרנה
Et directe incedebant
uacca. Componitur dictio ista ex mas.
& scem. ut indicaui in dictione ויחמנה
Est igitur וישרנה futurum kal. ex qui
escensibus pe iod: cuius radix est ושר
Porro

COMPOSITIONIS.

Porro dages in schin representat iod pe-
 poal deuoratū, sicut & hic **בְּטָרִם אֶצְרָךְ**
 Priusq̄ formarem te: Jer. i. Secundū ali-
 orum opinionē est futurum piel: & da-
 ges in iod tenet uicem iod futuri, dages
 uero in schin, est dages coniugationis:
 uerum prima explicatio uidetur esse p-
 babilior, sicut & scripsit Ra. David **חָרוּג**
 in libro **חֲנוּחַ** in radice **יִשָּׁר**

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה Gen. 33. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה**
 Et adorauit ad terram.

Est hæc dictio uaria in Grāmatica. Est
 aut futurum hithpael de quiescentibus
 lamed he, & uenit frequenter cū duplici
 lamed poal **אֲשַׁתַּחֲוֶה יִשְׁתַּחֲוֶה** ubi uau
 stat loco lamed poal, & est he aliud la-
 med poal. Et quādo cadit he, manet uau
 quiescens loco lamed poal. Verum non
 euenit istud nisi tertiæ personæ singul.
 utriusq̄ gen. ut **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & adorauit.

Sic **וַתִּשְׁתַּחֲוֶה לְמֶלֶךְ** Et adorauit regē;
 3. Reg.

3. Regum primo.

וַיָּחַד רָשִׁי עַם Deut. 33. Et
וַיָּחַד uenerunt capita populi. Futu-
 rum kal de quiescentibus in extrema-
 tibus, cuius radix est **חַד** Porro zere
 quod est sub iod, repræsentat aleph pe-
 poal: & aleph finale stat loco he lamed
 poal: dignumq; fuit sic scribi **וַיָּחַד**
 Vnde Prouerbiorum 1. **בְּסוּפָה יָחַד**
 Ut tempestas ueniet. Vide dictionem

וַיָּחַד

וַיִּלְנַח בְּחֹר בֵּיתוֹ Zach. 4. Et māsīt in medio domus su-
 æ. Ponitur hic sægol loco kamez, & he
 scemine capitur: unde hæc est uera for-
 ma **וַיִּלְנַח** iuxta simile **וַיִּסְרַח** Huius
 q; recordatus sum in dictiōe **וַיִּחְזַק**
וַיִּבֶל בְּעֵלָה בְּלִנִּי Isa. 64. Et
וַיִּבֶל defluximus omnes nos quasi
 folium. Futurum plur. primæ psonæ de
 coniugat. niphal, positū pro **וַיִּבֶל** Et
 dum

COMPOSITIONIS.

dū nun pepoal cadit, uenit motio eius
 sub nun futuri. Secundū alios uero est
 futurum hiphil, positum p וּנְבַל signa-
 to ain poal cum dages propter defectū
 pepoal, atq; ueniente protractione ka-
 mez sub nun futuri loco eius: ut וַיִּזְרַח
 יַעֲקֹב Et coxit Jacob: Gen. 26. pro וַיִּזְרַח
 iuxta formam וַיִּזְרַח ut testatur

וַיִּזְרַח
 וּנְבַלָּה שֵׁם שִׁפְתָּם Gen. 11. וּנְבַלָּה
 Et defluxit ibi labiū ipso-
 rum. Est dictio ista præteritū fœm, kal
 ex defectiuis pe nū. iuxta formā וּנְבַלָּה
 Alij aut dicunt q; nun faciat primā per-
 sonam plur. futuri kal ex duplicatis, idē
 quod וּנְבֹלָה ualens, iuxta formam
 וּנְבֹלָה Et prædabimur eos: 1. Re-
 gū 14. Cum aut dages ceciderit ab eis,
 uenit pepoal cū scheua: ut וַיִּזְרַח וַיִּזְרַח
 Ezech. 41. Et וַיִּזְרַח וַיִּזְרַח Et euacuatus
 est spiritus: Isa. 19. quemadmodū etiam
 scripsi

LIBER

scripsi in libro electo, orat. 2. elemen. 11.

Cæterum alij contendunt esse primam plur. futuri hiphil, cum adiectiōe he, de uerbis duplicitatis: ut sit idē qđ וַיְבִלָּה lamed daggeffato ad signandum defectum duplicitatis.

וְנוֹסְרוּ בְּלִי חַנּוּשִׁים Eze. 15, וְנוֹסְרוּ
Et erudientur omnes mulieres. Componitur hæc dictio ex נוֹסְרוּ
tertia plu. p̄teriti hithpael, & ex נוֹסְרוּ
uel נוֹסְרוּ deuorato Tau hithpael in dages literæ uau, quæ stat loco iod radicalis: nam radix eius est נוֹסְרוּ

וְנִבְּפַר לָחֵם חֵזֶם Deut. 21, וְנִבְּפַר
Et expiabitur eorum sanguis. Componitur dictio ista ex נִבְּפַר
p̄terito niphil, & ex נִבְּפַר tertia p̄sona sing. p̄teriti hithpael, ut iā quoq; scripsimus in dictiōe וְנוֹסְרוּ mox p̄cedente.

וְנִבְּפַר

COMPOSITIONIS.

וְנִשְׁאַרְתָּ Eze. 9. Et relictus sum.

Componit hæc dictio ex nun litera futuri atq; signo loquentium pro se: & ex aleph litera futuri atq; signo loquentis pro se: uenitq; signū loquentium pro se ad decorem, sicut nun

נַעֲשֶׂה אָדָם Faciemus hominē: Gen. 1.

Et **וַיִּשְׁרִיחַ נְאֻמָּו** Et interpretationē

eius dicemus: Dan. 2. Verum mihi hæc

grammatica explanatio non probatur, **ו**

& ratio est, quia uau punctat cum scheua,

& est hic litera conuersiua: nec unq; uenit

cum scheua ad futura. Vnde melius

dicitur quod litera nun, est nun passiuum,

aleph uero superaddit sicut aleph in hac dictioe

וְנִשְׁאַרְתָּ inter samech scilicet & caph

affixum, ut scripsi supra, Valet autē idem

quod **וְנִשְׁאַרְתָּ אֲנִי** Et relictus sum ego:

iuxta modū similem **אֲנִי הַגִּבּוֹר רָאָה עֵינַי**

Ego uir uidens afflictionem meam: Thren. 3.

וְקָאֵם

LIBER

וְקָאֵם שְׂאֵף בְּעַמּוֹ Hof. 10. וְקָאֵם
 Et consurget uastatio in po-
 pulum tuū. Aleph quiescens est hic ain
 poal: & habes eius explicationē in Grā-
 matica, orat. 2. elemento 7.

וְרָאִמָּה וְיִשְׁבָּה Zach. 14. וְרָאִמָּה
 Et alta erit, & se-
 debit subter eā. Est hic aleph ain poal,
 sed mouetur, ut quoq; scripsi oratione 2.
 elemento 7.

וְקִבְּנוּ לִי מִשָּׁם Num. 23. וְקִבְּנוּ
 Et maledic eum mihi exinde
 Imperatiuus kal, à radice קָבַן idē ua-
 lens quod וְקִבְּנוּ iuxta formā וְזָכְרוּ
 recordare eius. Alij dicunt quod non o-
 porteat fingere hic nouam radicem קָבַן
 quū non inueniat alibi in simili forma:
 Habet autem alioquin lingua ista duas
 radices קָבַב & קָבַב ut וְקָבַב שָׁם יִי
 Et maledicens nomē domini: Num. 24,
 Et forte idē significat קָבַח & tunc ha-
 bebimus

COMPOSITIONIS.

bemus tres radices: Probabiliter igitur
dici potest, quod וְקָבְנוּ p radice habet
קבב Nun uero est litera superaddita
uel stat loco duplicitatis, sicut nun ל
לְשִׁמּוֹר מֵעֲוִיָּה ad delendum fortitu-
dines eius: Isa. 23. Sic בִּי לֹא תִמְנוּ Quom-
niam non consumpti sunt: Thren. 3. ubi
in utroq; nun stat loco literæ lapsæ: nã
sic scribi debuit מֵעֲוִיָּה תִמְנוּ Sic quo-
q; וְקָבְנוּ p וְקָבְנוּ Sunt ali; qui dicunt
tam nun q̄ uau esse pronome tertie p-
sonæ, ut sit hæc dictio idem quod וְקָבְנוּ
nisi quod dages duplicatæ literæ cadit:
similiter dages pronominis, & uenit cū
holē: ut in simili יִלְבְּדוּ אֵת הַרְשָׁעִים Ca-
piunt ipsum impium: Prouerb. 5. Secū-
dum omnium itaq; expositionē est hæc
dictio imperatiuus kal cum pronome
tertiæ personæ: est autem de uerbis du-
plicatis.

וְקָבְנוּ

LIBER

וְקָרוּ Jer. 25. שִׁתּוּ וְשָׂבְרוּ וְקָרוּ Bibi-
 te & inebriamini & uomite. Po-
 nitur hic iod loco aleph: nam scribi de-
 buit **וְקָרוּ** iuxta formā **בָּאוּ** Est igitur
 imperatiuus plur. kal de quiescentibus
 ain & lamed: de quo etiam Leuit. 18. **וְלֹא**
תִּקְוֶה Et non spues. Radix eius est **קָוָה**
 Alij tamen uolunt q̄ **וְקָרוּ** sit à radice
קָאָת de quiescentibus lamed: ut **בְּאֶשֶׁר**
קָאָת Sicut euomuit gentem:
 Leuit. 18. quod habet pro miskal **עָשָׂה**
 & **בָּנָה** Erit autem hoc modo **קָאָרַץ**
 mas. gen. sicut & in alijs quibusdā inue-
 nitur locis: & **וְקָרוּ** erit iuxta formam
וְקָרוּ Erunt itaq; duæ radices, idem ta-
 men significantes.

וְתִבְאֵתִי 1. Regum 25. **וְתִבְאֵתִי**
וְתִבְאֵתִי Et uenies ad
 clamorem meum. Scribitur hæc dictio
 cum iod, sed legitur **וְתִבְאֵתִי** absq; iod.
 Est em̄ una ex tribus dictionibus quæ
 Ff 2 scribunt

COMPOSITIONIS.

scribuntur cum iod in fine & nō legunt̄.

Et componitur ex **תבאי** futuro scem.

secundæ p̄sonæ, & ex **באת** secunda p̄

sona præteriti kal. Alij dicūt quod Tau

posterius sit loco he literæ superadditæ,

ut hic superaddit̄ **ותקרבו ותבוואה** Isa. 5.

Rabi aut̄ Iona scribit quod tau sit loco

iod secundam signantis p̄sonam: Cuius ✎

uerba admiror, quum tamen alioqui in

ista dictione mox post Tau iod scribat̄

Opus igitur est diligenti cōsideratione.

ותבוי Et fornicata est: Jer. 3. Et est

— futurum kal ex quiescentib⁹

lamed he, Nam iod ponitur pro he la

medpoal, ut sit uerbum tertiæ personæ

scem. gen. quum in eodem quoq; pasuc

scribatur **הולכת היא** abiens ipsa &c.

Habetur proinde simile Nehem. 13. ubi

iod stat loco he **אל תבויה** Nō delebis.

Alij dicunt q̄ iod sit signum secundæ p̄

sonæ: Nam sæpe cōtingit quod in eodē

pasuc

LIBER

pasuc mutetur loquendi modus de una
 persona ad aliam: ut שְׁמַעוּ עַמִּים בְּלִם
 Audite reges omnes ipsi: Reg. 22.

וְתַאֲוַרְנִי Psal. 18. Et
 cinxit me uirtute. Futurū
 piel pro וְתַאֲוַרְנִי Et dū abijcitur aleph
 manet motio eius sub Tau. Alij dicunt
 q̄ sit de coniugat. hiphil, idē ualens qd̄
 וְתַאֲוַרְנִי Est igitur similis cōcertatio de
 eo, qualis est in dictione וְתַאֲוַרְנִי & וְיִבְשֶׁתוּ
 ut scripsi supra in cuiusq; loco.
 Tamen Rabi Iehuda assignauit pro e
 ius radice וְתַאֲוַרְנִי ut sit hic hiphil de quie
 scentibus lamed, iuxta similem formam
 וְעֲנֻתְךָ תִּרְבֵּנִי Et mansuetudo tua mul
 tiplicabit me: Psal. 18. Sic scribit quoque
 Rabi noster Ioseph Kimhi, cuius me
 moria sit benedicta.

וְתַחֲצֵב אֶחֱוֹתַי Exodi 2. Et stetit sorore
 ius à longe. Est dictio ista ualde irregu
 laris:

Ff 3

COMPOSITIONIS.

laris: nam dicendum erat **וַיָּבֹאוּ** Ve-
 nit em̄ Tau hithpael post pepoal cōtra
 morem, quum id fieri nō possit aut de-
 beat nisi quum pepoal fuerit una ex lite-
 ris **וַיָּבֹאוּ** ut scripsi loco suo. Repræsen-
 tatur aut iod radicale in zere quod lite-
 ræ Tau futuri subnectitur. Et si quæras
 quare nō potius Tau cōiugationis pun-
 ctetur cum zere & repræsentet iod pri-
 mam radicalem, quū alioquin cōsuetu-
 do sit sequentē literam per dages repræ-
 sentare priorem deficientem, & dicatur
וַיָּבֹאוּ Responsio: Necessè est in pro-
 posito uocabulo literā zade daggestari,
 quum cuiusq; uerbi Hithpael ainpoal
 daggestetur: modo si illam literam dag-
 gestandā mox præcederet punctus ze-
 re, non posset ipsa capax esse puncti da-
 ges, quū dages non sequatur quietem: &
 ideo dicitur **וַיָּבֹאוּ** & est tertia psona
 futuri scem. gen. de coniugat. hithpael.
 Tau

LIBER

Tau primum est ex **האיו** & punctatur cum zere, ad innuendū iod literam deuoratā. Dages aut in zade est index cōiugationis. Porro uerbi radix est **יצב** de quiescentibus in pe iod: & regulariter dici debuit **ותהיצב**

Sequitur litera Zain.

זלות Psal. 12. **ברם זלות** Vt eleuantur opprobria. Nomen plur, ex duplicatis: nā radix eius est **זל** Vnde debuit regulariter esse **זללות** cuius singulare mas. est **זלל** & cū occultatione lamed literæ quæ est ainpoal **זול** & in plur. scem. **זלות** daggestato lamed, ad significādū literā duplicitatis.

זורה Isa. 30. **זורה ברחה ובמזרה** Ventilatum in uentilando & in uanno. Est nomen formale de coniugat. pual, scribendum alioquin **זרה** cū
Ff 4 dages